GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunátória.

Anulu XXXII.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 91. **Brasiovu 8 Decembre 26 Novembre** **1869.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Telegrame.

Pest'a 7 Decembre 4 óre 40 minute, sositu 7 óre 25 minute.

„Camer'a deputatiloru a decisu eri cu 188 in contra la 128 voturi estradarea lui Al. Romanu (!!!???).“

Pest'a 7 Decembre. „Comisiunea finantiaria a asiediatu in bugetu si postulu pentru conservarea drumului Brasiovu-Seghisiór'a.“ Incordarile organeloru sase si reclamarile loru neincetate araru remanu fara resultatu. — Nici copilulu nu capeta tietia pana nu face gura! — —

In caus'a tofaleniloru primimu acésta adresa spre publicare:

Onoratu comitetu!

In aclusu ve tramitu sum'a de 20 fl. v. a. cá oferte adunate pentru ajutorarea nefericitiloru — canduva? — locuitori din Tofaleu, si anumitu dela:

Comun'a bisericésca gr. un. romana a Desiului 2 fl., dd. Georgiu László presied. tribun. urb. 1 fl., Andreiu Francu asesoru sedriei comit. 1 fl., Ioane Titie ases. sedr. comit. 1 fl., Alesiulu Hosszu vice-notariu 1 fl., Gabrielu Fetti archivariu 1 fl., Simeonu Corpodeanu vice-notariu pol. 1 fl., Petru Muresianu cancelistu 1 fl., Constantinu Moldovanu 50 cr., Teodoru Brehariu vice-comite comit. 1 fl., Demetriu Florianu cancelistu 50 cr., Georg. Popu asistentu la perceptoratu 1 fl., Ioane Tohati advocatu 3 fl., Iosifu Lemény adv. cand. 50 cr., Iosifu Gavassy adv. cand. 1 fl., Ioane Colcieru protopopu 1 fl., Mihaile Bohatielu insp. scol. 1 fl., Gabriele Manu jude supr. in pens. 1 fl. 50 cr. Sum'a 20 fl. a. a., adica dóuedieci fl. v. a.

Desiu 14 Novembre 1869.

Gabriele Manu m/p.,
jude supr. in pens.

Brasiovu 6 Decembre.

In momentele indignatiunei pentru tractarea si intempinarea cea respingatória a deputatiloru romani in diet'a din Pest'a, de cate ori se arboresca a apará causele nationali, ne mangaie fórte multu, ca deputatii romani: Babesiu, Borlea, Buteanu, Cucu, Lazaru, Ionescu, Hodosiu, Alecs. Mocioni, Eugeniu Mocioni, Georg. Mocioni, Sig. Popoviciu, Alecs. Romanu si Mileticiu, credentiosi principiului, perfectei egale indreptatiri nationali politice, spre onórea si salvarea causei nationale, tienendu de adeverulu practicu: „Guta cavat lapidem non vi sed saepe cadendo“, dau din candu in candu cele mai stralucite dovedi, ca in Ungari'a se afla si o partita nationale, cá una stanca neclintita de vijeliele tempestatiloru parlamentari, care mai curundu séu mai tardiu, dar' totu va trebui se ésa victoriósa cu sant'a acésta causa. A crede acésta ne indreptatiesce solidari'a tienuta a acestoru totu atatia Grachi si Fabricii neperteriti intru apararea intereseloru nationali. Ni se redica anim'a, ni se inaltia fruntea, ni se maresce sperantiele de bine, candu damu preste nóue si ér' nóue dovedi despre confortarea si stringerea legaturéloru acestei solidaritati intre luptatorii fruntasi ai natiunei. Nu ve indoiti turma mica, ca miliónele de animi si de pepturi, in cate bate sangele celu nobile de romanu, ve stau la spate, ve aplaudéza, candu ve respingu antagonii, si ve stau gata a dovedí cu fapta, ca esprimeti numai simtiemintele loru, candu le aparati cans'a inaintea celoru, cari portandu speciosulu nume de parinti ai patriei, in adeveru apara din principiu mai numai interesele natiunei si ale aristocratiei maghiare. Recunosciinti'a natiunei, care, pana candu va viiá, ve va legená in cea mai dulce memoria pentru totu viitoriulu, urméza si va urmá, cá umbr'a dupa corpu, dupa toti pasii ce i faceti pentru representarea dorintieloru si a credintiei ei politice, care se reflecta in tóte spresiunile, in tóta lupt'a, ce o portati cá fratii Scipioni, prindiendu nou curagiu din respingerile lupteloru, si imbraciosianduve in solidaritate la alte lupte nóue. Gloria si adorare vóia!!! —

Éca pentruce nu poturamu remané muti, candu gur'a trebuie se vorbésca din abundanti'a animei: DD. deputati insirati mai susu tienura, dupa „Albin'a“, in 30 Octobre una conferintia a clubului nationale la d. Georgiu Mocioni, desbatendu asupra pusetiunei ce voru a luá deput. nationali, a) facia cu cans'a tofaleniloru si facia cu respunsurile ministriloru date la interpelatiunea d. Romanu; b) facia cu cans'a d. A. Romanu, pentru care pres. trib. de presa cerú concesiune la ecsecutarea sententiei. Toti se unira de a pasi in solidaritate! — Fia, cá armoni'a si activitatea, cu care premergu luptatorii nationali, se desarmeze de orce indiferentismu, de orce neintielegeri pe tóte sufletele romane, ca-ce dovedirea in fapta, ca corpulu nationale are un'a si aceeasi dorintia si nisuintia, cum a doveditu si pana acum, e fara indoiéla cea mai secura desarmare a veru-carui dusmanu politicu, fia acesta catu de rafinatu. Numai nici o di fara linia, ca progresulu insocitu de lupt'a pentru drepturi politice nationali ne va desdauná de tóte injuriele timpului. —

— Se treecemu la revist'a unoru diurnale.

„Reform'a“ lui „Schuselka“ in Nr. 48 ne mai face unu servitiu catu se póte de nationale. Intr'unu art. intitulatu „Ministrulu Rajner si Tofaleni“; critica si cérta cu unu resonu neinfrangibilu indiferentismulu regimului facia cu cans'a tofaleniloru. Se scótemu din elu numai vreo cateva pasage, pentrucá se scimu, ca si cans'a acésta nationale e representata in diurnalistic'a, ce cutriera si urbile marei Germanie, cum e „Reform'a“.

„D. Rajner, dice „Reform'a“, nu numai ca n'a vorbitu obiectivu si linistitu, ci cu totulu maghiarice subiectivu, pentruca cuventarea, care culmiéza in vorbele accentuate: „Date interesante“ „politia“ „unu individu anumitu“ „regimu strainu“, „cercetare“ „scornomituri“ se fia óre ca adeverat'u modu de espunere alu unui ministru, carui trebuie se i diaca la anima inainte de tóte binele si nevoiele fiiloru tierei?“ Apoi in privinti'a infricosiatului secretu de statu, si cumca prin cei 200 napoleondori s'au facutu tofalenii cerbicosi, dice cu totu resonulu:

„Noi inse intrebamu, ce feliu de bani au casiunatu opunerea tofaleniloru pana in 1 Novembre? Se scia, si acésta nici d. Rajner nu o néga, ca sermanii inca in 2 Octobre erau fara coperisiu, dati prada fómei si frigului. Ministeriulu afla numai din telegram'a lui „M. P.“, despre trist'a loru sórte si ce a facutu ministeriulu in 29 de dile? S'au inschimbatu unele depesie cu judele regiu dela Muresiu-Osiorheiu si in fine, dupa o luna, se ordiná acum incuisitiune in contra tofaleniloru, ce se tanguie de miseria!“ — Refrange suspitiunea cu adeverulu fapticu, ca Dr. Ratiu a impartitu banii in ospetari'a „Klein Samu“ in fiinti'a de facia a comitetului, in care se afla si unu preotu maghiaru scl. In fine intréba pe br. Apor, ca de ce nu dorésce singuru in interesulu tierei si alu seu, cá se se asume procesulu tofaleniloru? Si ministeriulu ar' fi obligatu a-si indreptá erórea, induplecandu pe Apor la acésta. Inse ori cum voru pitulá lucrulu maghiarii, fapt'a e fapta, ca prin simpl'a luare in cunosciintia a vrutu pe ací incolo a delaturá, numai, casulu acestu neplacutu. Art. inchia asia: „Poporulu in regatulu Ungariei preste totu mai e tare apasatu prin domnii feudali. Asta se o puna ministrulu catu de afundu la anima. Nu agitatiunea din diosu in susu, ci agitatiunea din susu in diosu pericelitéza imperiulu St. Stefanu.“

„Magyar Ujság“ publica urmatoriulu telegramu dela comitetulu pentru tofaleni cu datu din 1 Dec.:

„Afirmatiunea dlui ministru de interne relativa la impartirea de bani in 1 Novembre intre Tofaleni este necesacta, ca-ci sum'a cestiunata fù impartita inaintea nóstra si prin concursulu nostru prin Dr. Ratiu, cu carea ocasiune Dr. Ratiu spuse tofaleniloru, ca napoleondorii au venitu dela mai multi contribuenti particulari din Romani'a si nu dela guvernu. Au mai venitu ajutória din Pest'a si din alte locuri, prin urmare dlu ministru fù informatu reu de politia; ne rogamu, cá acésta rectificare se se publice in favorulu dreptatii. Iosifu Filepu, Ladislau Hosszu, Nicolau Cordea, Arone Kováts, Demetriu Fogarasi sen., membri ai comitetului.“

Fi va si acésta voce indreptata numai la urechea surdului?

„Ellenör“ diurnalu opositionale din Pest'a, vorbindu despre frecarile nationale in Transilvani'a, intr'unu art. lungu, mustra pe maghiari, ca suntu lasi si déca nu se voru impulpá, romanii, cari inainte de 48 au fostu paria, fara de nici unu dreptu politicu si abandonati, ii voru luá pe dinainte. Totu odata trage luarea aminte a maghiariloru transilvani, ca acum s'au schimbatu timpii. Romanii incepu a se simti cá poporu si urgisirea cea nejustificata de rasa si esclusivitatea maghiariloru ii impingu si pe romani la asemenea nedreptati, cari apoi se mai nutrescu si prin ambitiosii loru agitatori egoistici. Intr'aceea romanii cu tóte, ca acum preponderanti'a e in manele maghiariloru, se afla totusi intr'o positiune mai favoritória, pentruca suntu puterosi, energici si destepti, plini de sperantia pentru viitoriu, pre candu maghiarii au devenitu mici de anima, trandavi si din ce in ce totu mai scadu. Caus'a e inchipuirea si trandavi'a aristocratica a maghiariloru, cari nu vreau a-si imbuná pusetiunea prin activitate cetatianésca. Afara de acésta se nu se uite, ca réua crescere a maghiariloru transilvani si insuratórea loru intre pucine familie nu le premenesce sangele si acésta inaintéza caderea loru. Maghiarii privescu la romani cá la dusmani(?!), fiinduca vreau viétia politica si asia numai merge, fara cá lucrulu se devina la o catastrofa. Inca puterea se afla in man'a maghiariloru si déca acestia prin prevenirea loru voru desarmá ur'a de

rassa, déca voru incéta a face pe domnulu si déca nu voru face nici o incercare de a maghiarisá: asia va fi impaciuirea nu numai posibila, ci si secura, si diversele nationalitati ale tierei potu locui langa olalta in neutralitate paciuita cá in Elveti'a. Astfeliu de vorba n'amu cititu inca in diurnalu maghiaru, ea inse a buna séma, ca n'are sorgintea in tereituri, ci in consciinti'a de sene a romanului si in curagiulu, cu care se lupta a se inaltiá in cultura. Cine se stiméza pe sene, e stimatu si de altii, ér' cei ce -si cauta domni, sclavi voru remané. —

„K. K." iute se scóla cu o falca in ceru, cu una in pamentu, si combate pe „Ellenór", cu tóte ca a scrisu mai multu spre impintenarea loru; dar' apoi iute afla medicina in contra urei si acitiarii romaniloru, dicundu: guvernulu respunsabilu se privésca cu ochi destepti la coteri'a acésta fanatica, si la timpulu seu se sparga mreja fanatismului cu man'a de feru a energiei sale. Ho! ho! „K. K.", este tóta natiunea romana, in contra carei pecatuiesci, ea vrea drepturi perfectu egale, nu fanatisaza. Déca nu credi, cérca si vei vedé. —

Din campulu resbelului

Scimu retragerea ostiriloru imperatesci din strimtorile muntiloru cu perderile anunciate; so vedemu acum despre pasii la negotiatiuni de impaciuire cu morlacii séu romanii negri. Diurnalulu boemu „Politik" reportéza, ca guvernulu a provocatu pe prefectulu districtului, cá se faca pasuri de impacare cu bochesii, care si tramise invitatiuni la antistii comunali, cá se vina la Castelnuovo pentru a pertracta. Insurgentii inse venira numai la beseric'a dela Topl'a in apropiarea cetatii, unde prefectulu venindu, incepú a le esplica legea de aparare. Insurgentii inse dicu, ca n'ar avé multe esceptiuni in contra legei.

Asia dara v'ati resculatu in contra imperatului, dise prefectulu?

„Ferésca Ddieu! Vomu fi credintiosi imperatului pana la ultim'a picatura de sange; dar' ómenii lui au tractatu cu noi cá cu canii, cá si cum n'amu fi si noi ómeni, cari se alipescu de drepturile loru sante si strabune."

„Acum inse, barbati si vulturi ai muntiloru, veti dá ómenii vostri pentru armt'a de aperare?

„Ii vomu dá, déca toti voru servi imperatului, precum ei servimu si noi; dar' dorimu se ne usiureze servitiulu."

„Vi se va usiurá. Nu veti fi siliti a parasi tiér'a vóstra. Dar' trebuie se depuneti armele vóstre.

„Inaintea cui?"

„Inaintea guvernului.", fù respunsulu.

„Juru pre Ddieu! acést'a n'o voiu face!" esclamá betranulu morlacu Mihaiu Stoicoviciu. Ceialalti repetira juramentulu caruntului erou.

„Asia dara nu vedi depune armele — continua Franz, capacitandui? Se sciti, ca noi avemu soldati destuli, si furce inca avemu!"

„Armele nóstre le veti potè luá atunci, candu vomu fi cadiutu, dar' viui nu vi le vomu dá — respunsera morlacii resoluti". Si cu acést'a negotiarea se terminá. — „Fed." dupa „Politik".

Ministrulu Giskra si cu consocii lui facu ér' presiune, cá se se incépa de nou operatiunile in contra insurgentiloru si inca chiaru si cu calcarea Muntenegrului, pentruca e rusine pentru o potere cá Austri'a, cá se nu póta aduce la ordine o mana de ómeni. 22 de mii trupe ce se adunara in Dalmati'a si vreo 7—8 milióne spese si alte daune suntu o bagatela pentru ministru Giskra; dar' déca se va indusmaní si Muntenegru, apoi acui fii si sudóre se arunca in nimicire? Hei! cine se lupta pentru cruce si pentru patria prin munti nu prea lesne se prosterne la vói'a dictaturei unui domnisioru, mai vertosu, candu inversiunarea pentru tractarea cruda cu supusii cá cu canii, cum serie „Politik", a venitu intre catarezi atatu de mare, in catu faceau spume la gura, cá se taia capetele oficiriloru si se traga si pelea de pe ele spre a-si póte in catuva resbuná. — Acum ér' se va tramite una comisiune pentru impacare. —

Cincu mare 29 Nov. 1869.

Ieremiadele din Cincu si scaunulu Cinculuí mare, pre langa tóta bunavointi'a, nu voru se incete. —

Nici acuma nu suntemu in placuta positiune de a ocupá atentiunea on. publicu cu verunu reportu imbucuratoriu.

Despre administratiunea egalitatei de dreptu vis-à-vis cu noi romanii, cetisemu de curendu in Gazeta, incatu in acesta privintia amu fi siliti a face repetitiuni, déca amu mai relatá ceva.

Un'a intemplare inse despre administratiunea egalei indreptatiri a romaniloru cu privintia la domnii de natiunea sasésca nu o potemu trece cu tacerea, pentrucá din acésta intemplare se se póte informá romanii, unde nu suntu amestecati cu sasii.

In scaunulu Cincului mare se afla dóue comune, Boholtiu si Calboru, locuite pure numai de romani de ambele confesiuni.

Acésta comuna cá apertienetória de fundulu regescu inca s'au organisatu de nou dupa statutulu provisoriu, si a alesu particic'a de representantia la comunitatea scaunale in numeru de trei individi.

Noi credeamu, ca in aceste comune neamestecate voru merge lucrurile bine si se voru alege puri romani atatu in comitetulu satenu catu si scaunale, fiindu ele locuite pure de romani. — On. publicu cetitoriu **se insiela,** déca va crede asia ceva. Romanii nostrii neamestecati cu alte nationalitati au alesu primo loco, cá representante la adunarea séu comunitatea scaunale pre unu puru sasu! — Nu cumva se créda on. publicu, cu sasulu este cumva casatoritu cu vreo romana, care ar' fi avutu influintia asupra romaniloru.

Sasulu acest'a este mari'a sa dlu inspectoru cercuale Allvilu Capesius. — Acestu pré cinstitu domnu care totuodata a fostu si comisariu alegerei va representá in viitoriu cá inteligente, — ca-ce cei doi consoci nu se potu numi inteligenti.

Va representa, dicu, interesele comunei pure romane, adica ale Calborului si comunitatea scaunale.

Liberalitate séu iperliberalitate romanésca! — Ne aducemu aminte aici, ca in capital'a Sibiiului ar' fi facutu romanii mai bine se aléga in locuiu lui Imbercusiu, dimpreuna cu sasii mai bine, dupa calapodulu nostru, pre dlu loru, care totuodata, portá oficiulu de inspectoru, ca-ci acela de siguru e mai inteligente si va representá mai bine interesele romaniloru din Sibiiu, cum ceru interesele sasesci! —

Cum audimu in scaunulu Mediasiului inca nu s'au efectuitu alegerile dupa noulu statutu provisoriu. Credu, ca romanii alegatorii din acelu scaunu, decatu se aléga unu romanu, care nu i domnu mare, ar' face unu mare beneficiu (sasescu!!) natiunei romane, déca voru imitá pe Calboreni. — Noi totusi amu fi doritu, cá déca Calborenii alegatori au voitu cu de adinsulu a alege unu functionariu publicu cá representante la comunitatea scaunale, se fia alesu pre domnulu loru de unu sange, pre care uniculu lu au cá oficiale in Cinculu mare, si care celu pucinu cá romanu inca i ar' fi representatu pe densii catu de bine; — dara cá dlu inspectoru firesce nu. —

Destulu, noi amu demustratu ad oculos, cumca intrecemu pe sasi in iperliberalitatea nóstra. — Poftiti, urmatine si ne vomu mantui — (de totu binele?! r.).

Exempla trahunt. Cu acésta paremia inchiamu reportulu — cu adausu, ca éra vomu relatá catu de curundu despre unu obiectu tragico-comicu.

Unu romanu . . .*).

*) Nici o lupta catu de mare se nu ne intristeze, ca-ce va veni timpulu, si acesta nu e departe, candu cei mai resoluti si mai constanti aparatori de drepturile si pretensiunile nationali politice, ce ne competu, voru fi priviti si tractati chiaru de catra antagoni, cá cele mai solide, mai active si mai pline de patriotismu caractere, fara de a caroru conlucrare viuitiósa nu póte revení remnulu milenariu alu concordiei cómune, pentruca ei tocma pentru asiedierea baseloru celoru secure ale concordiei se lupta, ér' edificiulu estei — base, natur'a lucrului o dice acésta, nu póte dura indelungatu. Numai inainte! combatendu farisaismulu mai vertosu in

Adresa de multiumire

catra Ilustrulu D. Cav. ord. Papale S. Gregorie Iova Popovitiu, negutiatoriu in Lugosiu.

„Prea Onorate Domnule!

Candu inainte cu 56 ani, sórtea asia a dispusu, cá Domni'a Ta se te departezi din midiulocelu nostru, pentru a te asiediá intre fratii nostri din Banatu, si candu asiadara ai parasitu comun'a nóstra, si locuiu nascerei Domniei Tale, unde ai vediutu prim'a lumina, si unde ai petrecutu dilele cele mai frumóse ale junetiei: atunci noi priviearnu cu durere acésta instrainare a Dtale dela noi, intr'unu timpu, candu aveamu mare lipsa de barbati cá Dta, dar' pre candu continuámu noi a semti in tacere acésta departare a Dtale dela noi, pre atunci Dta din departare si strainatate ti ai adusu aminte de noi si mai alesu de sant'a beserica a nóstra, ca-ci informandute de lipsele nóstre cele multe de o parte, si considerandu greutatile locali despre alta parte, te ai vediutu indemnatu a veni intru ajutoriulu santei nóstre beserice greco-orientale, reinnoindu si infrumsetiandu cu midiulócele proprie, acele obiecte, pre cari le reclama trebuintiele si vechimea loru.

Deci, de si ne place a crede, ca acésta fapta crestinésca si marinimósa catra sant'a beserica in genere — este oducsuiu celui mai curatu simtiu de pietate, de si scimu, ca acésta fapta este seversita cu acea dorintia, cá se nu scie stang'a ce a facutu drépt'a Dtale, de si ne place a crede, ca fapt'a acésta catra sant'a nóstra beserica in specie provine de acolo, ca acésta este beseric'a locului nascerei Domnieitale, acelei beserice, in care Dta ai primitu, pre langa care ai crescutu si ai invetiatu legea lui Ddieu, acelei beserice, langa care odihnescu osamintele si tierin'a fericitiloru Dtale parinti, frati si sorori, si in fine de si credemu, ca Ddieu, carele nu lasa nici o fapta buna ne resplatita, va renumera si acésta fapta piósa a Dtale: totusi simtiulu nostru de recunoscintia ne indatoréza ati esprima prin acésta si din partene, adenc'a nóstra multiumita, pentru cele facute santei nóstre beserice si totu odata ati descoperi, ca precum n'ai uitatu, ca locuiu acesta contiene si adapostesce osamintele si tierin'a fericitiloru parinti ai Dtale, si ca elu, locuiu acesta, este léganuiu tenerétilora Dtale, totu asemenea se binevoiesci a nu uitá, ca aici mai ai inca cele mai multe legaturi de sange si de familia, ca aici ai inca pre cei mai vechi amici si cunoscuti, cari te iubescu simplu, dara cu atata mai sinceru, si in fine se binevoiesci a nu uitá cá totu acestu locu va adaposti multu mai bine, cá unu locu strainu si remasitiele Dtale. Éra intr'una cu acésta, datine voia a ve spune si asigura, ca infrumsetiarea besericei din laintru, prin scaunele cele modeste, ne va revocá in memoria acelea timpuri bune, candu érai si Dta intre noi, infrumsetiarea si renoirea zidului besericei din afara, cum si aceluia, care ridica vélia besericei nóstre, facia cu toti trecatorii pre acolo, ne va aminti, ca obstea nóstra, colo in departare, in anim'a Banatului, are unu fiiu, carele nu -si uita de ea, nici dupa o despartire de 56 ani. Apoi campan'a cea frumósa oferita s. besericei nóstre, acea campana, care este menita a desteptá si a provocá cu sunetulu ei celu mangaiosu, pre crestinii nostri la servitiulu si rogatiunea lui Ddieu sér'a si diminéti'a, va spune si transpune posteritatiei, pana in cele mai departate timpuri numele marinimosului seu donatoriu.

Ér' in fine scól'a nóstra greco-orientala de aici, acelu institutu, care singuru póte dá besericei si natiunei nóstre barbati devotati, va povesti timerimei, si prin acésta posteritatei, ca unulu dintre binefacatorii ei esti Dta, caruia noi poftindu dela Ddieu totu binele si tóte fericirea ne recomandamu

compatrioti stimatori
Ioane Poppoviciu, parochu.
Zacharia Popp, docente.
Lazaru Munteanu.
Georgie Popescu, docente.
Dimitrie Rucareanu.
Ioane Serbu,
representantii s. b.

Christianu in 16 Novembre 1869 (langa Brasiovu).

Nota. Binefacerile barbatiloru devotati binelui si fericirii natiunei romane, cari premergu cu esemplu de sacrificia, ajutorandu si cultur'a fiiloru ei, trebuie publicate tóte, cá se servésca de indemnu

---

cercuri oficiale, comisiuni, pretendendune drepturile, se nu incetamu a pasi

„La lupta pentru drepturi, la libertate susu,
Pe calea ce ne arata scriptur'a si Isusu!" — R.

la contimpurani, ér' la posteritate si de obiectu de dulce memoria si de celebrarea resultateloru, ce le lasa dupa sine asemene barbati distinsi cu nobilele loru fapte. Noi scimu, ca liberalitatea si spiritulu de sacrificare pentru binele natiunei alu Ilustr. D. cav. ord. papalu S. Gregoriu Iova Popovitiu, se revarsa mereu si in alte binefaceri; d. e. mai adaunadi provediu cu unu stipendiu de vr'o 150 fl. pe tenerulu cutare bravu, cá se póta continua studiale academice, si ar' fi cu scopu, cá se se faca o colectiune de tóte binefacerile si sacrificiele cu cari s'au distinsu asemenea persóne, cá se li se decoreze ghirland'a biografiei cu nobleti'a fapteloru, cari remanu cá o sementia fructifera pentru posteritate. — Red. —

Dela diet'a Ungariei.

In siedinti'a din 27 Novembre dupa amenunte la inceputu Heuselmann interpeléza pe ministeriu, déca face pasi pentrucá colectiunea lui Eszterházy de portrete si icóne se se cumpere pentru museulu nationale, finduca famili'a vrea se o vendia prin banc'a vienesa. Se va da ministeriului.

Svetozaru Mileticiu, ne vrendu cas'a a i primi reflecsiunile despre nemultiumirea cu respunsulu la interpelatiunea lui despre granití'a militaria, propune proiecte de resolutiune:

a) Ca camer'a dechiara solenu, ca in casu de vreunu conflictu intre Turci'a si crestini Ungari'a va oserba in orice impregiurari politic'a neintrevenitiunei, procedundu facia cu Orientelu pe calea progresului, a civilisatiunei, libertatii si a independintii si ca statele Orientelui potu conta la simpathiele Ungariei si ale popóreloru ei, progresandu pe calea libertatii si a nedependintii.

b) Altu proiectu: Pentrucá confiniulu militariu se se provincialiseze deodata, inse se se aléga representantii nationali din confiniulu croato-slavonu, cari se se consulte despre introducerea vietiei constitutionale, si provincialisarea séu anecsarea lui, precum si despre organisarea institutiuniloru loru.

c) Congresulu nationalu serbescu se primésca imputerire provisoria, cá in numele serbiloru pe **basea** perfectei egalitatii se formuleze conditiuni si garantie pentru nationalitatea serba, cari apoi se se astérna camereloru din Zagrabi'a si Pest'a spre aprobare. Proiectele se tramitu la tiparitu cu tóta opunerea lui Iványka.

Dupa alti mai multi vorbitori Colomanu Ghiczy la pertractarea proiectului bugetului pentru an. 1867/8 dice, ca statulu a avutu 1867 unu venitu de 113, milióne si reportulu ministriului de finantie arata spese de 62 milióne, unde suntu dara celea **51** de milióne.

In siedinti'a din 29 Novembre Hoffmann referintele comisiunei pentru imunitate reportéza, ca nu se afla nici unu momentu de a nu se concede, cá sentinti'a juriului in procesulu de presa alu lui Al. Romanu se nu se esecuteze, dreptu care comisiunea de imunitate face propunerea, cá camer'a se implinésca cererea judecatoriei de presa.

Gorové ministrulu de comerciu presenta unu proiectu de lege pentru a infiintia o judecatoria de bursa.

Br. Eötvös respunde la interpelatiunile lui Zichy, Vukovich si Mileticiu in privinti'a resbelului din Dalmati'a, cumca s'au facutu dispusetiuni pentru domolirea lui in cointielegere cu ministeriulu ungurescu, ér' regimentele ungaresci se lupta in puterea sanctiunei pragmatice acolo, precum si pentru interesele statului maghiaru, la cari spéréza, ca Mileticiu nu va fi inimicu. — Concede, ca se latiesce ura in contra maghiariloru, dar' maghiarii ar' trebui se se lapede de pusetiunea si de drépturile loru pentru a incungiura astfelu de ura.

Vukovich si Mileticiu nu suntu multiumiti cu respunsulu si esta adauge, ca va fi amicu statului maghiaru, déca si acesta va fi amicu tuturoru celorulalte natiuni nemaghiare pe **basea** perfectei egale indreptatiri. In desbaterile despre socotelele din 1867—8 se mai intemplá intre Mariássy si Zsedényi unu sgomotu si o larma, pentru lucruri personali, care abia se putu potoli cu amenintiarea pres., ca -si depune oficiulu, déca nu lu respectéza.

In siedinti'a din 30 Novembre d. Al. Romanu vré a si face reflecsiunile la respunsurile ministriloru in caus'a tofaleniloru, finduca atunci impedecatu de morbu n'a pututu veni la siedintia; respinge si neadeverulu, cumca ar' fi esitu din siedintia; inse fù impedecatu de presiedintele a-si face reflecsiunile, incatu se afla silitu a propune numai unu proiectu simplu de resolutiune, de cuprinsu, ca: in casu, candu nu se afla de facia interpelantele la respunsulu ministriloru, se i fia eratu a-si face si mai tardiu reflecsiunile. Proiectulu se va tiparí si impartí. —

Cronica esterna.

Ceremoni'a imormentarei defunctului Gheorghe Asaky.

Grabnic'a trecere din viétia a illustrului nostru cetatianu, betranulu Gheorghe Asaky a implutu inimele tuturoru romanilor de unu regretu sfasietoriu si de o jale profunda, si cu totii asteptamu patrunsi de duiosie momentulu tristu, candu cu ochii lacrimati se vedemu, adunciduse in intunerecul mormentului acel'a, ce a asudatu mai multu pentru desgroparea si inviarea natiei sale din mormentulu perirei.

Diu'a de 14 Novembre erá diu'a hotarita pentru ducerea la odihna eterna a acelui barbatu, care n'a gustatu in viétia o singura clipita de repausu. Pe la 12 óre unu publicu numerosu incepú a cuprinde curtea si tóte incaperile casei defunctului. Pe la 2 óre clópotele prinsera a anuncia cu jale plecarea defunctului dela locasiulu seu pamentescu la lacasiulu cerescu. In fruntea procesiei funebre mergea in ordine regulata corporatiunile studentiloru dela gimnasie, scoli primarie, scól'a de arte si licéu, atasiate de profesorii loru, prevediute cu standarde tricolore. Apoi urmá unu coru, organisatu in cuartetu, care ecsecutá cu deplina abilitate cele mai frumóse si mai impresionabile arii vocale. Dupa coru venea inaltulu cleru, imbracatu in cele mai splendide haine bisericesci si impresionatu de o santa pietate. In urm'a clerului, ce seversiea ceremoniile sante pe cale, se vedea sicriulu, ce respandea fiori prin multime si destepta lacrimi in ochii acelor'a, ce se uitau de prin feresti. Sicriulu erá dusu de patru persóne invesmentate in negru. La unu capetu alu sicriului pe o perina de catifea se vedea ordinile repausatului. Dupa sicriu pasiea familí'a si rudele repausatului, imbracate in doliu. In apropiarea sicriului inaintau si profesorii dela universitate, onor. cetatieni intristati, amici si cunoscuti ai defunctului; senatorii, cari se gasiau in Iasi, corpulu advocatiloru, corpulu medicilor si mai multi artisti din trup'a nóstra teatrala. — Totu ací erá si loculu autoritatiloru civile dela tribunale si curti; cu parere de reu inse trebuie se marturisimu, ca numai singuru prefectulu de districtu le representá la acestu actu, la care ar' fi trebuitu se asiste cu totii, implinindu-si prin acést'a o santa datoria catra binefacatoriulu patriei loru. — Studentii dela universitate la acésta ceremonie remarcabila inca ne-au impresionatu fórte reu. Ei nu se constituisera intr'o corporatiune compacta si n'aveau standardu cá alte institutiuni. (?!)

La multimea, ce acompaniá imediatu sicriulu, se adaugea si corpulu tipograficu, cu unu standardu tricoloru in frunte. In fine semnalamu colosal'a multime de publicu, ce undulá dinapoi, in midilocu-lu careia se diarea, carulu funebralu cu patru cai, procedatu de music'a militaria.

Aici este loculu, se observamu, ca gendarmii de politia n'au contribuitu nimicu la maretí'a ceremoniei, dupa ce ei erau pedestri si pusi esclusivu numai pentru necontarbarea ordinei bune.

Remasitiele defunctului fura duse pe strat'a Asaky, trecute pe sub arculu dela licenlu nationalu, apoi pe strat'a mare, si de aici in susu pe strat'a rusésca pana la beseric'a 40 Santi. Procesi'a ajunse aici pe la 4 óre. Sicriulu fù dusu in beserica, si dupa servitiulu divinu se incepura cuventarile funebrale. Presanti'a Sa archiereulu Sohupanu tienú antai'a cuventare, in care vorbí despre desiertatiunea lumei acesteia, si despre mórte, amintindu pe scurtu marele si neperitoritorulu meritu, ce a castigatu defunctulu in carier'a vietiei sale, cu privire la patri'a si natiunea sa. Dupa acést'a Preasanti'a Sa episcopulu Scribanu, sub impresiunea celoru mai duióse simtiri si porniri ale sufletului seu, desvolta mai pe largu faptele nemuritórie si caracterulu plinu de virtute alu repausatului. In fine Dr. N. Istrati, intr'o vorbire lunga si bine simtita cu unu talentu eminentu de oratoria accentua zelulu marelui barbatu, desvoltatu in privinti'a culturei si inflorirei societatii romane. Mai erau inca si altii, precum D. Galino artistu dramaticu, unulu din partea corpului tipograficu, cari erau pregatiti a manifestá prin cuventari jalea generala; dar' fiindu timpulu fórte inaintatu, au fostu siliti se abdica de intentiunea loru.

Pe la 7 óre sér'a fura depuse in mormentu remasitiele meritatului si iubitului nostru cetatiénu ilustru.

Astfeliu se desparti de noi acel'a carui placea se fia mereu cu noi, si se ne arata calea luminei si a adeverului. Elu se stinse, dar' geniulu seu si suvenirea lui va remané nestérsa in sufletele nóstre, si de generatie in generatie numele lui va trece cá unu ecou dumnedieescu, si nu va peri nici odata.

Crediendu, ca ne implinimu cea mai santa detorintia ce avemu catra memori'a defunctului, impartasimu lectoriloru si urmatóri'a biografia a sa:

* † *

Gheorghe Asaky, este nascutu la Herti'a, tergusioru in Moldov'a de susu, la anulu 1788 Martiu 1, diu'a St. Dochii, homonima cu Dakia séu Daci'a, pre care elu a ilustrat'o prin balad'a „Dochi'a si Traianu".

Parintele lui Gheorghe, care dupa mórtea sociei sale, a intratu in tagm'a calugarésca cu nume de Leonu, barbatu invetiatu, apretiindu-o educatie clasica pentru crescerea fiiloru, s'au mutatu cu famili'a sa la Leopolu in Galiti'a. Din etatea de 9 ani, Gheorghe a urmatu acolo cursulu studialoru, in limbele polóna, latina si germana, si la 1804 l'au inchiatu la universitate, capatandu si gradulu de doctoru de filosofia.

Dar' totuodata elu s'a aplicatu la specialitatea ingineriei civile, si in etate de 17 ani, a capatatu diplom'a de ingineru si architectu. Intornandusse la Iasi, s'a aplicatu in lucrarile artei sale.

O grea patimire, urmata dupa friguri indelungate, l'a indatoritu, dupre consultulu doctorului Belter, a schimbá clim'a. Dreptu care, in lun'a Augustu 1805 a calatoritu la Vien'a, unde a urmatu studiulu inalteloru matematice sub directi'a celebrului astronomu Burgu, carele fù de Napoleonu I., distinsu pentru calcululu tabeloru lunare, atatu de folositórie navigatiunei.

Dar' aceste studii fura intrerumpte de invasi'a francesiloru si batali'a dela Austerlitz, disa a trei imperati, intre Napoleonu I., imperatulu Rusiei si alu Austriei. Dupa restatornicirea pacei Asaky a urmatu la Vien'a studiele matematice si pictur'a pana in anulu 1809.

In acea epocha, Moldov'a erá ocupata de armi'a rusiana, si admiralulu Ciceagof, supr'a-comandantele ei, prin interventi'a parintelui lui Asaky, au fostu propusu acestuia in corpulu ingineriloru postu cu gradulu de locotenentu; dar' elu preferandu invetiatur'a clasica in locu de a se inturná in tiér'a sa a purcesu la Rom'a, unde s'a aplicatu la studiulu archiologiei si alu limbei italiane, in care a publicatu mai multe compuneri, intre cari si Sonetulu inseratu in diurnalulu oficialu „Il Campodoglio" Nr. 154, dupa care societatea literaria de Rom'a l'a admisu de membru estraordinariu.

La anulu 1812, candu Napoleonu I. a intreprinsu a sa mare espeditie in Rusi'a, generalulu Miollis comandantulu garnisónei francese din Rom'a, a indemnatu pe Asaky a se inturná in Moldov'a, unde, dupre dicerea sa, armi'a francesa avea din Rusi'a se tréca spre a restatornici imperiulu anticu alu Daciei.

Asta idea a electrisatu pe Asaky, dar' cu inturnarea sa la Iasi a auditu despre memorabil'a catastrofa in Rusi'a, si in locu de francesi a aflatu pe principele Scarlatu Calimachi, cunguratu de o céta de fanarioti, cari, in mandri'a loru, dispretuiau totu sentimentulu de nationalitate romana, si Asaky se vediì strainu in patri'a sa. Tóte deregatoriele erau cuprinse de greci. Pe un'a numai nu puteau pune man'a adica: pe care cercau nu numai cunosciinti'a limbei romane ce inca si descifrarea vechiloru documente.

Asaky se folosí de asta incungiurare spre a espune nevoi'a cá hotarnicii, chiaru pentru a loru propriu interesu, se aiba cunosciintie geodesice. O asemene propunere s'au adoptatu, si Asaky fù numitu la 1813, profesoru sciintiei teoretico-practice a artei de ingineru; spre esta scopu, cu tóta greutatea terminelor technice, elu au compusu cea antai'a data in limb'a romana unu cursu de matematica, si anume: Aritmetic'a, algebr'a si geometri'a. La 1817 Asaky a organisatu pe a sa cheltuiéla unu teatru de societate in salonulu hatmanului Costachi Ghica.

Revoluti'a grecésca, din anulu 1821, care s'a fostu nascutu in Moldov'a, se facù léganulu libertatiei Elene, unde se formase combatanti, cari se respandira preste tóta Turci'a, si crudiile faptuite de cetele greciloru numiti Eteristi, au ocasionatu emigrarea acelei mari parti din locuitori. Asaky de asemenea a urmatu estui povoiu si s'a refugitu in Besarabi'a.

Dupa ce Turci'a, prin congresulu dela Laibach s'a autorisatu a infrená rescól'a grecésca, aici propusa, incatu asta tiér'a a fostu léganulu renascerei elene. Pórt'a a numitu de Domnitoriu pe Ioane Sandu Sturza, carele chiama pe Asaky si lu ren-

dui agentu diplomaticu alu Moldovei la curtea de Vien'a. In cursu de 5 ani ai petrecerei sale in acea capitala, elu avù norocirea a descoperi in mai multe politii a Galitiei, chirsóre ale Domniloru Moldovei, pe cari metropolitulu Dorofteiu in an. 1687, le-a fostu luatu cu sine in Polони'a, unde se refugi in cursulu resbelului regelui polonu, Ioane Sobieski.

La asta ocasia Asaky a avutu norocire de a cumpara documente originale, care adevereau, ca calugarii **greci** ai monastirei Trei Ierarchi, si-au fostu appropriatu de un'a suta cinci-dieci ani, veniturile unoru trei mosii, care principiulu Vasilie Lupu a fostu danuitu academiei de elu fundata, in cuprinsulu acei monastiri de asemene de elu facuta. Asaky in a sa insusime de referendariu sèu directoru alu scóleloru a deschisu unu procesu calugariloru greci, care durase pana in 27 Martiu 1846, incatu dupa acelu indelungatu periodu scólele au reintratu in proprietatea aceloru mosii: Tomasienii, Agiudenii si Rachitenii, situate in districtulu Romanu, a edificiiloru danuite de principiulu Vasilie Lupu, si care calugarii greci si-a fostu insusitu. Catra care mosii, prin ingrigirea si staruinti'a lui Asaky se adause si Balenii, care tus-patru mosii suntu unic'a proprietate a scóleloru publice.

Asaky in a sa insusime de referendariu sèu directoru alu scóleloru a secuestratu o parte din casele monastirei, unde indata a deschisu scói'a primaria.

In cuprinsulu acestei monastiri s'a statoruicitu si colegiulu, in care d. Gherghe Saulescu, predá antai'a data gramatic'a si filologi'a romana de elu compusa. In curgerea aniloru 1829—1831, Asaky s'a ocupatu la Bucuresci si la Petersburg, cá secretariu alu comitetului ad hoc, de redactí'a constitutiei politice a Moldovei, cunoscuta sub nume de „Regulamentulu Organicu", care a reintrodusu in tiéra guvernulu representativu si care in mare parte a servitu de basa la facerea conventiei din 7 /19 Augustu 1858.

La 1831, elu fù numitu archivistu de statu si se ocupà cu culegerea documenteloru vechi, privitóre la drepturile tierei: la 1829, pe candu presa era in fasia, gasinduse numai la metropolia unu teascu pentru carti besericesci, si pe candu locuitorii tierei nu aveau altu midiulocu de a afla ce se petrece in afara, dar' chiaru si in launtru, decatu vestile din gura in gura, elu a fostu carele celu antaiu a avutu inspirati'a si curagiulu dintre toti a luá iniciativ'a si de a pune man'a pe standardulu presei, fondandu acea antaia fóie periodica intitulata: „Albin'a Romana, urmata de Patri'a", care a continuata 33 ani, si „Buletinulu Oficialu alu guvernului. La 1839 elu a institutu conservatorulu filarmonicu, a carui elevi au pututu cu succesu representá romanesce oper'a Norma. Intre multe alte piese teatrale, de elu prelucrate, care representate pe teatrulu de societate si celu publicu, elu mai adause ale sale originale compuneri, precum: dramele nationale: Petru Rares, Elen'a Dragos si Turnulu Butului, comediile Pedagogulu si Tiganii la ocasi'a eliberarei loru de sclavia etc., elu a datu la lumina din istori'a patriei, mai multe brosiuri ilustrate de tablóne litografice, si fói'a periodica „Icón'a Lumei" insocita cu stampe, unu atlasu geograficu, unu tablou istoricu, lucrari, care au contribuitu la desteptarea spiritului nationalu si la respandirea cunosciinteloru folositórie, dintre care n'au lipsitu si acele pentru tragerea neamului Romanu, si prin fondarea unei antaiu fabrici de chartie pe a sa mica proprietate, antic'a Petrodav'a, a desteptatu industri'a nationala, inse si derimarea starei sale finantiare.

Pentru de a dá la straini o idea despre istori'a tierei, elu a tradusu si a publicatu in limb'a francesa: Nuvelele istorice ale Romanilei, o culegere a poesieloru sale, compuse dupre regulele Prosodiei, care le-a adoptatu la caracterulu limbei, si mai multe fragmente originale in limb'a italiana, francesa si germana. Imperatorii Rusiei, Austriei si alu Turciei l'au onoratu cu a loru ordine respective.

Elu este membru academiei de Rom'a a societatiei scandinave, alu arteloru frumóse de Austri'a, si alu societatiei de agricultura romana.

Catra aceste se cuvine a adauge, ca pre langa cunosciinti'a limbei mume, Asaky cunósce acea polóna, rusianu, latina, germana, italiana, francesa si cea englesa.

In momentulu, candu era se punemu diurnalulu sub presa, primimu urmatóri'a telegrama dela Bucuresci, adresata catra Redactiune, pe care ne grabimu a o si publicá.

„La mormentulu barbatului, care a respanditu lumin'a in tiéra, numai lacrimi de recunosciintia se varsa. — Numelui Gheorghe Asaky respectu si iubire eterna. — Vedurei si fiiloru cerésca mangaiare!

Dimitrie Gusti, Ioane Heliadu, Costachi Esarcu, Gheorghe Sionu, Panainte Balsch, C. Cristodulo Cerchez, Iancu Antoniade, Dimitrie Cozadini, Andr. V. Ionescu, Dimitrie Ghidionescu, Iancu Fetu, Ninitì'a Alecsandrescu, Emili'a Guritia, V. A. Urechie, Iconomulu Gregorie Paparda, Stefanu Atanasiu, Gheorghe Caruso, I. Paladi, C. Popovici, C. Trotteanu, Flechtenmacher, Dimitrie Frunza, Ferd. Lódesdor, Ioane Franche, Dr. Barbu Constantinescu, Costica Boerescu, Anastasie Carpu, Ioane Cartu, Anghelachi Duca." — „Cur. de Iasi."

Parisu 30 Nov. In corpulu legiuitoriu d. Favre a propusu, in numele stangei, o interpelare in privinti'a prorogarei camerei, a intrevenirei prefectiloru in alegeri, a turburariloru dela Wouillers; d. Favre presenta si unu proiectu de lege care declara, ca atributiunile puterei constituante apartienu esclusivamente corpului legiuitoriu. — D. Raspail propune punerea suptu acusare a ministrului de interne, pentru ca a facutu se se ecsercite asasinaturi.

Varietati.

† Leonu Popesculu, concipistu guvernialu si secretariu alu societatii pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu in Bucovin'a, a repausatu in 16/28 Novembre in Vien'a in etate de 34 ani. Imormentarea i fù in Vien'a 30 Novembre. Acésta trista insciintiare o face comitetu societatii. —

— (Amabilele Domnisióre.) Aureli'a Popu si Augustu Serbu, miscate de sentiulu generosu alu caritatii, culesera oferte dela stimabilele dame romane din Bud'a-Pest'a, pentru usiurarea sufertintieloru fratiloru si sororiloru nóstre din Tofaleu, victime ale nedreptatii unguresci. Fiti sigure, romane generóse, despre recunosciinti'a celoru nefericiti, ca-ce bine le ati facutu. Frumosulu ecsemplu ce l'ati datu nu va remané ignoratu din partea sororiloru dvóstre din provincia. —

— Unu coresp. alu diurnalului „M. U." dice: Fiindu de facia la tergurile ce se tienu de dóue septemane in S. Reginu, cu nespusa dorere vediui cum se menau si se vindeau cu dob'a vitele bietiloru ómeni de prin giuru. Incependu dela bou pana la oie sèu purcelu, tóte se vindeau cu dinmetate de pretiu pentru restantiele contributiunei, fara de nici una compatimire si sentiu umanu. Asia s'a intemplatu, dice coresp., si in Joi'a mai de aprópe, candu totu omulu petrunsu de ceva sentiu mai nobilu a trebuitu se se intórca cu ochii plini de lacrime, vediendu una muiere seraca si veduva, cum -si plangea unu junc de 2 ani ce se vendù numai cu 10 fl. v. a. O alta muiere cu manele redicate la ceriu, blastemá cà i s'au vendutu 2 junci mergundu pre trei ani unui jidanu, cu 50 fl. 10 cr. Corespondintele lui „M. U." ni arata acestе date seci, nesciindu póte, ca statulu austro-maghiaru are lipsa de bani, in Orientu precum si in Dalmati'a. — „Fed."

— (O femeia in functia publica.) „Curirulu de Iasi" ne aduce urmatóri'a noutate fórte rara si importanta pentru romani: „Ni se comunica, ca in comun'a Hodur'a, judeciulu Iasi, plas'a Bahluiulu, postulu de notariu comunalu, ilu ocupa dn'a Elis'a Paleologu, obtienendu unu salariu de 100 lei pe luna. Se dice, ca acestu notariu implinesce tóte afacerile competinte conformu ordiniloru prescrise. Éta dar' antai'a radia a diminetiei emancipatiei femeiloru in Romani'a. Noi aplaudamu acésta iniciativa nobila facuta in privirea progresului! Gloria acelora ce cu curagiu strabatu calea, ce duce la fericirea ómeniloru. —

— (Comitetulu Reuniunei femeiloru romane in Iasi.) Sambat'a trecuta in 8 a curentei (dupa cum se anunciase deja prin „Curiru") fiindu diu'a ficsata de statute pentru numirea noului comitetu la asociatiunea „Reuniunea femeiloru pentru ajutoriulu la invetiatur'a copileloru orfane si seracе"; inca dela órele 12 meridiane au inceputu a se aduná mai multe membre ale asociatiunei; s'au asteptatu inse pana la órele 2 postmeridiane spre a veni catu se póte mai multe membre, si atuncia (dupa ce s'au ascultatu reportulu fóstei casiere dn'a Mari'a Antoniadi asupra situatiunei fonduriloru) s'au procedatu — cu numerulu membreloru presente, conformu stipulatiunei espresе in art. 7 din statute — la alegerea noului comitetu pentru sesiunea 1869—1870.

Resultatulu scrutiniului au fostu urmatoriu:

Presedinta: Dn'a Elen'a Istrati in unanimitate.

Vice-presedinte: Dnele Corneli'a Emilianu si Elen'a Corjascu in unanimitate.

Casiera: Dn'a Aglae Tacu cu mai unanimitatea voturiloru.

Membre: Dnele Mari'a Ionescu si Victori'a Alesandrescu Urechie in unanimitate; ér' dnele Smarand'a Branza, Sofi'a Costaforu, Cleopatr'a Petit, Emili'a Gherghel cu mare maioritate.

Secretare: Dnele Casandr'a Hazu si Veronic'a Micle, cu mare maioritate.

Ajutorii comitetului: Dnii Gheorghe Tacu, Gheorghe Alecsandrescu Urechie, Gheorghie Rosiu, Stefanu Emilianu si Teodoru Istrati cu mai unanimitatea voturiloru. —

— „TRANSILVANI'A", fói'a asociatiunei etc. in Nr. 23 din 1 Dec. publica mai multe acte ale asociatiunei: Privire scurta preste fasele gimn. rom. de Seini; petitiunea societatii „Romani'a"; regulamentulu despre modulu intrebuintiarei bibliotecii asociatiunei; proiectu pentru infiintiarea unei tipografie dimpreuna cu reportulu; din cronic'a lui Mihailu Cserei; Clio, documente pentru istori'a patriei incepute la Nr. 22 si cari suntu de fórte mare insemnatate pentru istoria, incatu ar' meritá a li se dá cea mai intinsa publicitate; bibliografia, catalogulu cartiloru esite din tipografi'a statului din Bucuresci si alte menunte. —

— **„Amiculu poporului"**, calidariulu pe an. 1879 de V. Romanu a esitu de sub tiparu si contiene: Continuarea istoriei Ardélului; — Continuarea invetiaturiloru agronomice; — Magi'a si Magii (de Dr. Marienescu); — Besérica si scól'a romana din Lipov'a (cu ilustratiune); — Calindariulu preste totu si in deosebi a noi (de Dr. Marienescu); — Turnu-rosiu (cu ilustratiune); — Déca fumanu tutunu, se lu scimu si cultivá (de prof. Busitia); — Ce a patitu sanetatea pe pamentu; — Gasce cretie (cu ilustratiune); — Popolatiunea monarchiei austriace dupa nationalitati; — Dóue documente antice romane; — Omenii grasi si slabi; — Poesii, varietati etc. cu mai multe alte ilustratiuni.

Pentru procurarea acestui calindariu doritorii voru binevoi a se adresá: Catra tipografi'a S. Filtsch (W. Krafft) in Sibiiu".

Pretiulu unui exemplariu 50 cr., tramisu francatu prin posta 56 cr.

La cumperari mai mari, pre langa respunderea baniloru indata, se da urmatoriulu scadiementu.

100	exemplarie cu 36 fl.,	adica scadiementu	30%
50	„	10 fl. 50 cr.	„	25%
25	„	10 fl. — cr.	„	20%
10	„	4 fl. 50 cr.	„	10%

Nr. 7634/civ. 1869.

Edictu.

Din partea magistratului urbanu si districtualu alu Brasiovului se aduce prin acésta la cunosciintia publica, cumca d. Carolu Adam, prin decretulu incilitei tabule judecatoresci r. ung. din Muresiu-Osiorheiu cu datu 1 Septembre 1869 Nr. 8932—1869, care ni s'au infaciosiatu alei la judecatoria, si a documentatu destoinici'a de a porta advocatur'a, precum si depunerea juramentului de advocatu, si -si a alesu Brasiovulu cà locu alu oficiului pentru ecsercitarea advocaturei.

Brasiovu 1 Decembre 1869.

Magistratulu urbanu si districtualu cd tribunale.

1—3

In contra orce tuse invechita, regusiala, indegmare, dureri de peptu, dureri de gutu si tuse magarésca prin partile sale constitutive, care nu le mai cuprinde altu syropu, midiocelu celu mai siguru e

Syrupulu albu de peptu de plante

de

Dr. med. Hoffmann.

Pentru Brasiovu tiene depositu in sticle à 2 fl. 1 fl. si 50 cr. d. I. B. Popovicin, la „canele albe". 12

CURSURILE

la bursa in 7 Dec. 1869 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 84	cr. v. a.
Augsburg	—	—	121 „ 60	„ „

Redactoru respundietoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.